

Fransız'a at tut ama biraz da kendine bak

- **Tamam... Fransa'da Meclis'ten geçen yasa tam anlamıyla rezalet.**

- Tamam... Sarkozy tam bir kifayetsiz muhteris.
- Tamam... Avrupa'nın göbeğinde düşünce özgürlüğü katlediliyor.
- Tamam... "Soykırım değildir" demek suç olmamalı...

Zerre kadar itirazım yok.

Hepsine sonuna kadar tamam...

Ama Fransızlara atıp tutarak nereye kadar rahatlayabiliriz ki?

Biz hiç mi kendimizi gözden geçirmeyeceğiz?

* * *

- Mesela Fransızlara düşünce özgürlüğü dersi verirken "düşünce özgürlüğü konusunda biz ne kadar duyarlıyız" diye hiç mi düşünmeyeceğiz?

- Mesela Ermeni meselesi konusunda "Ne Ermeni'si, ne meselesi?" noktasından "bir katliam yaşandı ama bu bir soykırım değil" noktasına nasıl geldiğimizi hiç mi sorgulamayacağız?

- Mesela bizde "soykırım vardır" diyenler hakkında "Türklüğe hakaretten dava açılması"ni hiç mi mesele etmeyeceğiz?

- Mesela "dünya parlamentoları nasıl oluyor da kolayca soykırımı ikna ediliyor" diye hiç mi sormayacağız?

- Mesela diaspora Ermenileri ile bu zamana kadar doğru dürüst bir ilişki kurulamamasının eksikliğini hiç mi dile getirmeyeceğiz?

- Mesela 1910'larda nüfusun yüzde 22'sini oluşturan Ermenilerin bugün nüfusun sadece binde birini oluşturmasıyla ilgili bir izah geliştirmeye hiç mi gerek duymayacağız?

Bir şey soracağım

FRANSA 'ya karşı büyük ama çok büyük bir şahlanış içindeyiz.

Bu mübalağalı tepkisellik ile ilgili olarak...

Şu soruyu sormadan edemeyeceğim:

Eğer Fransız Meclisi'nden geçen "kıyırtık" yasa karşısında dünyanın sonu gelmiş gibi davranırsak, dünyanın sonu gerçekten geldiğinde alacağımız tutum ne olur?

Ya da şöyle soralım:

"Kıyırtık" yasa için Fransızlara söylenmesi gereken her şeyi söylersek, Fransa ile bir savaş falan söz konusu olduğunda hangi sözleri söyleriz?

Biraz idareli davranırsak, bütün sözleri ve tepkileri tüketmesek daha iyi olmaz mı?

Dedem kimdir benim

Dedem kimdir benim?

Ermenileri bu topraklardan koparan, binlercesinin yollarda can vermesine yol açan, kadın / çocuk / yaşlı demeden on binlerce

Ermeni'ye bir asırdır unutamadığı acıları yaşatanlar mıdır?

Yoksa Talat Paşa'nın Ermenilere yönelik planlarına canları pahasına karşı koyan vicdan sahibi insanlar mıdır?

* * *

Dedem kimdir benim?

Tehcire karar veren ve yöneten Talat Paşa ve yandaşları mıdır?

Yoksa yerlerinden yurtlarından edilen Ermenileri, canlarını tehlikeye atarak koruyanlar mıdır?

* * *

Dedem kimdir benim?

Ermenileri yollarda katleden Talat Paşa'nın vicdansız komitacıları mıdır?

Yoksa zulme uğrayan Ermeni komşularını bütün riskleri göze alarak evlerinde saklayan Türkler midir?

* * *

Ben bu iki "dede tipi" arasından Talat'ı ve Talat gibileri "dedem" kabul etmiyorum.

Dedelikten reddediyorum onu ve onun gibileri...

Onlar yerine...

Zulme uğrayan Ermenilere canları pahasına kol kanat geren vicdan sahibi Türkleri dede seçiyorum. Ne yani?

"Dedeler" ile de iktidar sahiplerinden olacak diye bir kural mı var?

Şeytanın gör dediği

"DERSİM katliamı" yaşanırken...

Cumhuriyet vardı.

Atatürk baştaydı.

İsmet Paşa ve Celal Bayar idaredeydi...

Başbakan Tayyip Erdoğan ne yaptı?

Aslanlar gibi özür diledi.

* * *

"Ermeni tehciri" yaşanırken...

Cumhuriyet yoktu, Osmanlı vardı.

İttihat Terakki baştaydı.

Talat Paşa idaredeydi.

Başbakan Tayyip Erdoğan ne yapıyor?

Özür falan dilemiyor.

O halde soralım:

Atatürk, İsmet Paşa, Celal Bayar söz konusu olduğunda...

Gayet net bir řekilde özürler dilenirken...

İř Talat Paşa'nın uygulamalarına gelince...

Neden burundan kıl aldırılmıyor?

Cumhuriyet dönemindeki bir katliam karşısında dağlanan yürek, Osmanlı'nın son döneminde yaşanan bir trajedi için neden dağlanmıyor?

Üstelik...

Cumhuriyet'in ilk dönemindeki bir katliam için özür dilemek, Osmanlı'nın son dönemindeki bir katliam için özür dilemekten çok daha zor iken...